

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0158 van 18 juli 2012
in de zaak 1112/0491/SA/3/0443

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Koenraad MAENHOUT
kantoor houdende te 2600 Antwerpen, Filip Williotstraat 30 bus 0102
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

verwerende partij

*Tussenkomende
partij:*

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Lutgart GILLIS
kantoor houdende te 9320 Aalst, Ninovesteenweg 118
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 8 maart 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 12 januari 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Asse van 5 september 2011 ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een bedrijfsgebouw.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 27 juni 2012, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Michel CASSIERS die loco advocaat Koenraad MAENHOUT verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Willem CHEYNS die loco advocaat Lutgart GILLIS verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De heer [REDACTED] verzoekt met een aangetekende brief van 12 april 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 18 april 2012 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 25 mei 2011 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Asse een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een bedrijfsgebouw”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’, deels gelegen in een gebied voor ambachtelijke bedrijven of gebied voor kleine en middelgrote ondernemingen en deels in agrarisch gebied.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, ‘Zonevreemde Bedrijven – Fase 2’, goedgekeurd met een besluit van de deputatie van Vlaams-Brabant van 3 juni 2010, meer bepaald in het deelplan [REDACTED]. De percelen zijn gelegen in volgende zones:

- art. 1b: zone voor bedrijvigheid [REDACTED]
- art. 1c: Zone voor parking
- art. 2: Zone voor toegangsweg
- art. 3: Zone voor parking met landschappelijke inpassing
- art. 4: Zone voor groenbuffer
- art. 5: Zone voor waterzuivering – en buffering

De verzoekende partijen hebben tegen vermeld ruimtelijk uitvoeringsplan een verzoek tot schorsing en vernietiging ingesteld bij de Raad van State. Met een arrest van 29 november 2010 (nr. 209.267) werd de vordering tot schorsing afgewezen. Er is de Raad nog geen uitspraak omtrent het beroep tot nietigverklaring bekend.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

De aanvraag diende niet onderworpen te worden aan een openbaar onderzoek.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 8 juni 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De brandweer van de gemeente Asse brengt op 23 juni 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Asse verleent op 5 september 2011 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de tussenkommende partij. Het college motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

De stedenbouwkundige aanvraag is in overeenstemming met de stedenbouwkundige voorschriften van het GRUP ‘Zonevreemde bedrijven’ – Fase 2, zowel in de zone voor bedrijvigheid [REDACTED] als in de zones voor parking, toegangsweg, groenbuffer, waterzuivering en –buffering worden de bepalingen geëerbiedigd. In de zone voor bedrijvigheid [REDACTED] dient de hoogte van de zandopslagbakken te worden beperkt tot 5m zoals opgelegd in de stedenbouwkundige voorschriften.

Algemene conclusie

Om bovenvermelde reden is het ingediende project planologisch en stedenbouwkundig-architecturaal verantwoord.

...”

De vergunning wordt afgeleverd onder volgende voorwaarden:

“ ...

- Het beplantingsplan, goedgekeurd door het college van burgemeester en schepenen dd 5 september 2011, moet gerealiseerd worden tijdens het eerste plantseizoen volgend op het einde der ruwbouwwerken.

- De voorwaarden gesteld in de adviezen uitgebracht door de Brandweer, kenmerk VCB/1/00250, en door het Agentschap Wegen en Verkeer, kenmerk 212/B/BAV/2011/1493, zijn bindend en moeten geëerbiedigd worden.

- De overeenkomst tussen de Gemeente Asse en [REDACTED] nv, gevoegd in bijlage met betrekking tot de afbouw en opruiming van de bestaande opslagplaatsen langs de [REDACTED] is van toepassing

- De hoogte van de zandopslagbakken dient te worden beperkt tot 5m gemeten vanaf de verharding.

...

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 11 oktober 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 22 december 2011 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Na de hoorzitting van 10 januari 2012 beslist de verwerende partij op 12 januari 2012 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Het goed maakt deel uit van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Zonevreemde bedrijven fase 2 - Deelplan [REDACTED], goedgekeurd door de deputatie van 3 juni 2010. Tegen deze goedkeuring werd een verzoekschrift tot schorsing en vernietiging ingediend bij de Raad van State. In het arrest nr. 209.267 van 29 november 2010 verwierp de Raad van State de vordering tot schorsing. Over het verzoek tot nietigverklaring is er nog geen uitspraak.

Gezien de Raad van State zich nog niet heeft uitgesproken over de al dan niet nietigverklaring, blijft het RUP van toepassing. Voorliggende aanvraag dient getoetst te worden aan deze voorschriften. De bezwaren die in het beroepschrift geuit worden tegen de wettelijkheid en de inhoud van het RUP, vormen het voorwerp van beoordeling over het RUP zelf en niet op de uitvoering van dit RUP.

c) *Volgens het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Zonevreemde bedrijven fase 2 - Deelplan [REDACTED], goedgekeurd door de deputatie van 3 juni 2010, zijn de percelen in kwestie bestemd als "Zone voor bedrijvigheid [REDACTED]" (1b), "Zone voor parking" (1c), "Zone voor toegangsweg" (2), "Zone voor groenbuffer" (4) en "Zone voor waterzuivering en -buffering" (5). De zone voor bedrijvigheid is bestemd als betonbedrijf. De zone mag 60% bebouwd worden met gebouwen of constructies met een maximale hoogte van 12.00m en met een bestemming als opslagplaats, technische installaties, verpakkingsruimten en burelen. De burelen mogen maximaal 15% van de bebouwbare oppervlakte innemen. Stapeling van betonmaterialen zowel overdekt als in open lucht, evenals reliëfwijzigingen, zijn binnen deze zone toegelaten. Productie is niet toegelaten.*

De aanvraag voldoet aan de geldende stedenbouwkundige voorschriften. Alle voorzieningen liggen in de vooropgestelde deelzones van het RUP, ze houden rekening met de opgelegde beperkingen met betrekking tot de hoogte, procentuele oppervlakte en bestemming. Ook de flankerende deelbestemmingen worden ingevuld zoals voorzien in het RUP.

d) *De stelling in het beroepschrift als zou de aanvraag aan een openbaar onderzoek had moeten worden onderworpen, valt niet bij te treden. Artikel 3. § 2. van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging dient een aanvraag niet aan een openbaar onderzoek onderworpen te worden indien voor het gebied een gemeentelijk of provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan*

bestaat, dat voor het goed niet enkel bestemmingsvoorschriften omvat, maar ook voorschriften inzake de inplanting, de grootte en het uiterlijk van de constructies. Dit is voor de percelen in kwestie het geval.

De stedenbouwkundige voorschriften van het RUP Zonevrije bedrijven fase 2 - Deelplan [REDACTED] bepalen meer dan alleen de bestemming. De voorschriften bepalen onder meer de grondbezetting per deelbestemming en het daarin toegelaten aandeel kantoorruimte en de (kroonlijst)hoogtes van de op te richten constructies. Hierdoor is de omvang en grootte van de toegelaten constructies onrechtstreeks bepaald. Een gedetailleerd plan met deelbestemmingen en bufferzones geeft bovendien het kader aan waarin nieuwe inplantingen kunnen aanvaard worden. Dat er geen specifieke voorschriften zijn opgenomen over het uiterlijk is niet uitzonderlijk voor de inrichting van een KMO-zone, waar er geen specifieke omgevingskenmerken zijn die de mogelijke gevelmaterialen zouden moeten beperken. Indien geen specifieke voorwaarden worden opgelegd over het uitzicht van het gebouw, worden bedrijfsgebouwen veelal beperkt tot een functionele architectuur. Wanneer een dergelijke architectuur in de omgeving aanvaard worden geacht, wat hier het geval is, zijn specifieke voorschriften niet noodzakelijk om tot een goede ordening te komen.

e) Zoals bepaald in artikel 4.3.1.§2 kan de toetsing met de goede ruimtelijke ordening beperkt worden tot de toetsing aan het RUP waarin de aanvraag gelegen is, voor zover niet wordt afgeweken van het RUP en het RUP voorschriften bevat met aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4.

Niettegenstaande de stedenbouwkundige voorschriften van het RUP geen specifieke eisen opleggen waaraan de constructies moeten voldoen met betrekking tot geluidsmilderende maatregelen voor de omliggende woningen, is het wenselijk de gevels en het dak te voorzien van geluidsisolatie. Zoals gesteld werd in de MER-screening die werd uitgevoerd in het kader van de opmaak van het RUP, zal de activiteit enige geluidshinder met zich meebrengen en dringen geluidsmilderende maatregelen zich op. Er werd aanbevolen om het gebouw te voorzien van geluidswerende wanden en maximale isolatie om de hinder voor de omliggende woningen zo minimaal mogelijk te houden.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de aanvraag voldoet aan de geldende stedenbouwkundige voorschriften; alle voorzieningen liggen in de vooropgestelde deelzones van het RUP, ze houden rekening met de opgelegde beperkingen met betrekking tot de hoogte, procentuele oppervlakte en bestemming;
- de aanvraag dient niet onderworpen te worden aan een openbaar onderzoek, daar de stedenbouwkundige voorschriften niet enkel bestemmingsvoorschriften omvat;

Aan de vergunning dienen volgende voorwaarden en lasten opgelegd te worden: de gevels en het dak worden over hun volledige oppervlakte voorzien van geluidsisolatie; meer bepaald wordt de stalen gevelstructuur boven de geïsoleerde betonpanelen voorzien van geluidsisolerende invulpanelen en de reeds voorziene dakisolatie dient specifieke geluidsisolerende eigenschappen te bevatten;

de hoogte van de zandopslagbakken te beperken tot 5.00m;

- het beplantingsplan, goedgekeurd door het college van burgemeester en schepenen op 5 september 2011, wordt gerealiseerd in het eerste plantseizoen volgend op het einde van de ruwbouwwerken;*
 - het voorwaardelijk gunstig advies van de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant van de Administratie Wegen en Verkeer van 8 juni 2011 na te leven; het voorwaardelijk gunstig advies van de brandweer van 23 juni 2011 na te leven;*
 - de adviezen en reglementen van de nutsmaatschappijen na te leven;*
 - de normbepalingen van de gewestelijke stedenbouwkundige verordening betreffende toegankelijkheid, goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 5 juni 2009, na te leven*
- ...*

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd op 26 januari 2012 conform artikel 4.7.23, §3 VCRO betekend aan de verzoekende partijen. Het verzoekschrift tot schorsing en vernietiging, ingesteld met een ter post aangetekende zending van 8 maart 2012, is derhalve tijdig conform artikel 4.8.16, §2, 1°, a VCRO.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen stellen dat zij in de onmiddellijke nabijheid wonen van het vergunde gebied. Zij zijn eigenaar van een naburig perceel aan de [REDACTED] en zij pachten daarnaast de gronden kadastraal gekend als [REDACTED] en [REDACTED]. De verzoekende partijen stellen dat zij geluidshinder ondervinden en verwijzen hiervoor naar het milieueffectenrapport dat werd opgesteld naar aanleiding van de opmaak van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Zonevreemde Bedrijven – Fase 2'. De verzoekende partijen verwijzen tevens naar stofhinder en visuele hinder en verwijzen voorts naar parkeerproblemen en naar de onevenredige verhoging van de mobiliteitsgraad. De verzoekende partijen wijzen tot slot op het feit dat zij een procedure hebben opgestart die hangende is voor de Raad van State tegen het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan en naar de omstandigheid dat hun administratief beroep bij de verwerende partij zonder meer ontvankelijk werd bevonden.

2.

De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partijen. De tussenkomende partij wijst op het feit dat de woning van de verzoekende partijen zich op meer dan 100 meter van de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan bevindt en nog verder van de percelen waarop de bestreden beslissing slaat.

Bovendien wijst de tussenkomende partij op het feit dat er zich tussen de woning van de verzoekende partijen en het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan reeds een als KMO-gebied ingekleurd bedrijventerrein bevindt. Op vermeld bedrijventerrein werden reeds bedrijfsgebouwen

opgetrokken zodat elk zicht op en mogelijk hinder ingevolge de middels de bestreden beslissing vergunde werken in hoofde van de verzoekende partijen wordt weggenomen.

De tussenkomenende partij wijst ook op het feit dat de verzoekende partijen niet konden verwijzen naar het milieueffectenrapport omdat dit onderzoek op een algemene wijze melding maakt van geluidshinder en stofhinder. De voorziene toegangsweg is bovendien gepland ten zuiden van het bestaande bedrijf zodat de verzoekende partijen geen verkeershinder zullen ondervinden.

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde belanghebbenden bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO dat de verzoekende partijen, als natuurlijke personen of als rechtspersonen, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zullen de verzoekende partijen het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zullen de verzoekende partijen dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervinden of zullen ondervinden. In voorkomend geval zullen de verzoekende partijen beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

2.

De verzoekende partijen kunnen in het licht van het voorgaande niet bijgetreden worden wanneer zij enerzijds lijken aan te nemen dat de loutere beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot een onroerend goed dat onmiddellijk gelegen is in de nabijheid van het perceel waarop de bestreden beslissing slaat, haar op zich het rechtens vereiste belang bij de huidige procedure kan verschaffen. De tekst van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO verzet zich hiertegen en laat de Raad evenmin toe om zonder meer enige hinder of nadelen, en derhalve evenmin enig belang, in hoofde van de verzoekende partijen te vermoeden.

3.

Anderzijds stelt de Raad vast, en hiertoe kan de Raad uit de gegevens van het ganse verzoekschrift putten, dat de verzoekende partijen met het oog op de toepassing van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO voldoende aannemelijk maken dat zij rechtstreekse dan wel onrechtstreekse hinder en nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing. De Raad weerhoudt de mogelijke geluidshinder, stofhinder, visuele impact en verkeershinder in hoofde van de verzoekende partijen. Er valt niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de werken die middels de bestreden beslissing werden vergund.

Anders dan de tussenkomenende partij voorhoudt en anders dan het geval is met het oog op de toepassing van artikel 4.8.13 VCRO, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO immers niet dat de ingeroepen hinder en nadelen rechtstreeks voortvloeien uit de uitvoering van de bestreden beslissing. Mits het mogelijk bestaan van de ingeroepen hinder en nadelen voldoende waarschijnlijk is en de aard en de omvang ervan voldoende concreet is omschreven, is de Raad van oordeel dat hinder en nadelen die lijken voort te vloeien uit de werking of de exploitatie van het bedrijfsgebouw, zoals de stofhinder, lawaaihinder en mobiliteitsproblemen minstens als onrechtstreekse hinder en nadelen ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO kunnen aangemerkt worden.

4.

De omstandigheid dat de woning van de verzoekende partijen zich op meer dan 100 meter bevindt van de beoogde inplanting en dat de bestaande bedrijfsgebouwen het zicht vanuit de woning van de verzoekende partijen desgevallend beperken, doet geen afbreuk van voorgaande vaststellingen. De Raad stelt immers vast dat de tussenkomen partij enkel rekening houdt met de woning zelf en niet met de tuin en de twee percelen die de verzoekende partijen in pacht hebben. Zowel de tuin als de gepachte percelen bevinden zich immers ontegensprekelijk dicht bij de percelen waarop de bestreden beslissing slaat. De tussenkomen partij kan dan ook niet worden gevolgd in zoverre zij de door de verzoekende partijen ingeroepen hinder en nadelen lijken te beperken tot de woning van de verzoekende partijen.

5.

De door de verzoekende partijen opgesomde mogelijke hinder en nadelen zijn voldoende persoonlijk, direct en actueel. Zij beschikken over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16 §1, eerste lid, 3° VCRO.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad slechts een bestreden vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“ ...

Reeds in de feitelijke uiteenzetting hebben verzoekers zeer concreet aangetoond aan de hand van luchtfoto's dat hun woning zeer dicht bij het gebied van de vergunning ligt.

Mede gelet op de enorme hoogte van het bouwwerk is ook het esthetische nadeel en de schending van het uitzicht evident.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, wordt door uw Raad niet zonder meer gelijkgeschakeld met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die een verzoekers ontegensprekelijk (kunnen) ondervinden ingevolge de vergunningsbeslissing en die verzoekers alleszins het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen; verzoekers verwijzen naar hun omstandige uiteenzetting hiervoor sub 2.D., randnummers 6 t.e.m. 10, die hier als hernomen kunnen beschouwd worden.

Maar er is meer.

DEPUTATIE heeft reeds erkend dat het voorwerp van de vergunning invloed zal hebben op de leefkwaliteit van conculanten; er werd immers overwogen:

*“Zoals gesteld werd in de MER-screening die werd uitgevoerd in het kader van de opmaak van het RUP, zal de activiteit enige geluidshinder met zich meebrengen en dringen geluidsmilderende maatregelen zich op. Er werd aanbevolen om het gebouw te voorzien van geluidswerende wanden en maximale isolatie om **de hinder voor de omliggende woningen** zo minimaal mogelijk te houden.”*

In de buurgemeente ■■■■■ waar het bedrijf nu gevestigd is en waar reeds vele klachten van buurtbewoners binnenkomen, werd in het GRS opgenomen:

“■■■■■ is slechts verweefbaar binnen zeer strikte randvoorwaarden. Het bedrijf sluit aan bij de kern. Omwille van de aard van de activiteit is een maximale scheiding nodig tussen het bedrijf en de woonomgeving. Voor de ordening van ■■■■■ in het B.P.A. ■■■■■ zijn de volgende aandachtspunten van belang:

-ontsluiting van het bedrijf beter organiseren: toegang vanaf N47 verkeersveiliger maken en vermenging met lokaal woonverkeer vermijden;geen verdere uitbreiding in de open ruimte toelaten;

-relatie met woonomgeving verbeteren door middel onder andere van een zover mogelijk doorgedreven scheiding.”

Verzoekers vestigen de aandacht dat hun leefmilieu en woonkwaliteit in het gedrang zijn omdat o.m. geen deugdelijke buffer voorzien is tussen de opslagplaatsen en hun percelen.

Verder is het zo dat reeds nu, met een beginnende activiteit, de vergunninghouder hinder veroorzaakt door met vrachtwagens af en aan te rijden over de buurtweg ■■■■■ die zich bevindt tussen het vergunde perceel en het aan verzoekers gronden aangrenzende perceel. In het bufferzone achter het gebouw staan vrachtwagens en aanhangwagens gestald. De buurtweg wordt beschadigd en modder op de ■■■■■ wordt aangebracht. Bovendien is er reeds nu lawaaihinder. In de bufferzone liggen 3 cementsilo's klaar met een opslagcapaciteit van 150 m³ cement.

Tenslotte is het inrichten van dergelijke constructie een ernstige verstoring van het evenwicht tussen burens die verzoekers niet hoeven te dulden.

*De vernietiging alleen van de bestreden handeling zal derhalve niet volstaan om aan verzoekers een genoegzaam herstel van het door de bestreden handeling teweeg gebrachte nadeel te waarborgen omdat het bouwwerk alsdan reeds lang zal zijn ingericht.
...*

De verzoekende partijen verwijzen in hun uiteenzetting van hun moeilijk te herstellen ernstig nadeel naar hun uiteenzetting van hun belang, waar zij stellen:

“ ...

Verzoekers wonen immers aan de ■■■■■, wat in de onmiddellijke nabijheid ligt van het vergunde gebied, zodat verzoekers een persoonlijk en rechtstreeks belang hebben bij het beroep. Ter staving van het gevaar voor rechtstreekse en/of onrechtstreekse hinder wordt o.m. verwezen naar pag. 13 van het onderzoek tot M.E.R. naar aanleiding van het vaststellen van het RUP waar bij punt 5.3.8. uitdrukkelijk wordt verwezen naar “enige

geluidhinder die het aan- en afrijden van de vrachtwagens en de opslag van betonmaterialen met zich meebrengen”.

...

Verzoekers verwijzen naar de lawaai- en stofhinder, alsook de visuele impact; dit treft verzoekers op de eerste plaats als bewoners en privé-eigenaars;

...

Uit de stukken van de diverse dossiers blijkt dat de woning van verzoekers in de onmiddellijke nabijheid van het voorwerp van de vergunning gelegen is. Van de grens van de hoek van dit perceel tot de uiterste grens van het gebied waarvoor de vergunning werd verleend bedraagt de afstand slechts 63 meter

...

Gelet op die ligging is het aannemelijk dat het leef- en woonklimaat van verzoekers ernstig wordt aangetast ingeval de vergunning zou gehandhaafd blijven.

Van de achterzijde van de woning en hun tuin hebben verzoekers bovendien zicht op het voorwerp van de vergunning waarop zij kritiek hebben.

Verder kan toch worden aangenomen dat zelfs met een afstand van amper 100 meter van het plangebied, zoals de andere partijen voorhouden, rekening houdend met de aard van de beoogde activiteiten van opslag van betonproducten, het aannemelijk is dat deze inrichting hinder van lawaai en stof kan teweegbrengen in de omgeving; dat het evenzeer aannemelijk is dat die hinder zich kan voordoen tot op een afstand van 100 meter van het plangebied.

Blijkens de eigen website van [REDACTED] ([http://www.\[REDACTED\].be/page/48/Beton__Stabilisatie/](http://www.[REDACTED].be/page/48/Beton__Stabilisatie/)) kan er momenteel op hun site te [REDACTED] stabilisé en beton geladen worden van maandag tot vrijdag van 6h tot 16h30 en zaterdag van 6h tot 11h30. Laden van zand en beton brengt onvermijdelijk lawaai en stof met zich mee. Dit wordt ten andere beaamd in het onderzoek naar MER naar aanleiding van het opmaken van het RUP, pag. 13/17: “Het toekomstig bedrijf [REDACTED] zal bijkomende geluidshinder met zich meebrengen. ... Tijdelijke geluidshinder bij het oprichten van het gebouwen en bij de aanleg van de verharding. Het aan- en afrijden van de vrachtwagens en de opslag van betonmaterialen zal enig geluidshinder met zich meebrengen...”.

Verder wordt daar gesteld:

“Er wordt een deel van de achterliggende open ruimte en landbouwgrond ingenomen worden, maar dit dient enkel voor de aanleg van een voldoende brede buffer zodat het bedrijf visueel aan het zicht onttrokken wordt. De buffers zullen in de vorm van een talud gemaakt worden (planonderdelen C).”

In de buurgemeente [REDACTED], waar [REDACTED] momenteel gevestigd werd werd reeds een RUP voor dit bedrijf opgesteld (goedgekeurd door Deputatie op 3 maart 2005) onder de overwegingen in het Gemeentelijk Structuurplan (maart 2003): “B.P.A. [REDACTED] moet toelaten om dit bedrijf ruimtelijk beter te ordenen en de hinder in de omgeving te verminderen. Dit was een conclusie van de deelstudie bedrijvigheid (Studiegroep Omgeving, Deelstudie bedrijvigheid, Gemeente [REDACTED], September 1998), gevoerd in het kader van het structuurplanningsproces. Vooral de relatie met de woonomgeving en de verkeersontsluiting moet beter worden georganiseerd.”

Wel planonderdeel C, waarvan sprake, bevindt zich aan de zuidelijk rand, terwijl verzoekers aan de noordelijke kant wonen waar geen groenbuffer voorzien is.

Verzoekers zullen niet alleen geluidsoverlast moeten ondergaan, maar ook zal hun rust en kalmte in het achtergebied verstoord worden; bovendien zal de voorgenomen exploitatie ook een onevenredige verhoging van de mobiliteitsgraad en parkeerproblemen met zich meebrengen. Tenslotte zal er geluidshinder zijn door het aan- en afrijden van de voertuigen van het bedrijf. De visuele impact zal duidelijk zijn. Ook werd niets voorzien in de vergunning om deze hinder tijdens de bouwwerken te verhinderen; zo zou het verbod kunnen opgelegd worden om de naastgelegen zandweg tijdens de bouwwerkzaamheden te gebruiken.

...

Verder verwijzen de verzoekende partijen naar hun uiteenzetting van hun middelen waaruit het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou blijken.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat de verzoekende partijen weliswaar aannemelijk maken dat de bestreden beslissing mogelijks bijkomende hinder met zich mee zal brengen doch dat zij nalaten om op afdoende wijze aan te tonen dat de bijkomende hinder ook een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt. De verwerende partij stelt dat de vermeende hinder niet wordt geconcretiseerd noch aangetoond.

Er wordt geen inschatting aan de hand van concrete en objectieve gegevens gemaakt van het aantal bijkomende voertuigbewegingen. Er wordt evenmin een geluidsstudie of studie van de luchtkwaliteit bijgevoegd, de verwijzing naar het milieueffectenrapport volstaat niet. Ook een verwijzing naar bestaande geluidshinder is, nog volgens de verwerende partij, niet voldoende aangezien ook de bestreden beslissing op zich een substantieel nadeel dient te berokkenen aan de verzoekende partijen. De verwerende partij wijst tot slot op de voorwaarde die opgelegd wordt in de bestreden beslissing om een groenbuffer aan te planten.

3.

De tussenkomende partij benadrukt dat de woning van de verzoekende partijen zich op meer dan 100 meter ten opzichte van de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan bevindt en nog verder van de constructie die middels de bestreden beslissing wordt vergund.

De tussenkomende partij wijst er verder op dat er zich tussen de woning van de verzoekende partijen en de percelen waarop de bestreden beslissing slaat reeds een KMO-gebied, inclusief bedrijfsgebouwen, bevindt. De tussenkomende partij meent tevens dat het niet is omdat een milieueffectenrapport vaststelt dat er geluidshinder kan zijn en er zich hinderbeperkende maatregelen opdringen, dat de verzoekende partijen hieruit automatisch in concreto een ernstig nadeel kunnen afleiden. Het ruimtelijk structuurplan waar de verzoekende partijen naar verwijzen, is bovendien van toepassing op een naburige gemeente.

Tot slot meent de tussenkomende partij dat de verzoekende partijen wijzen op de hinder uit de werfwerkzaamheden in plaats van de eigenlijke exploitatie van het vergunde gebied.

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen mogen zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel bovendien niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dienen integendeel concrete en precieze gegevens aan te reiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moeten verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

De Raad wenst vooreerst op te merken dat het nadeel, waarvan de verzoekende partijen menen dat het voldoende ernstig en tevens moeilijk te herstellen is opdat het de schorsing van de bestreden beslissing kan verantwoorden, in eerste instantie concreet en precies moet worden omschreven in het inleidend verzoekschrift.

Het komt de Raad geenszins toe om het administratief dossier, dan wel het stukkenbundel van de verzoekende partijen, ambtshalve te onderzoeken in de veronderstelling uit vermelde stukken één of ander nadeel te kunnen puren op grond waarvan de bestreden beslissing desgevallend zou kunnen geschorst worden.

3.

Als moeilijk te herstellen ernstig nadeel roepen de verzoekende partijen in de eerste plaats in dat zij een esthetisch nadeel en schending van hun uitzicht lijden, gelet op de enorme hoogte van het bouwwerk. De Raad stelt evenwel met de verwerende partij vast dat de verzoekende partijen nalaten om concrete en precieze gegevens aan te reiken die de Raad toelaten om de ernst van deze ingeroepen visuele hinder, daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen.

De verzoekende partijen brengen enkel een luchtfoto bij. De Raad kan aan de hand van dit schaarse gegeven niet beoordelen wat het actuele uitzicht van de verzoekende partijen is en in welke mate de uitvoering van de bestreden beslissing dit uitzicht dermate zal verstoren zodat er sprake is van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van artikel 4.8.13 VCRO. Bij gebrek aan nadere gegevens, documenten, simulaties en/of studies met betrekking tot de beweerdde visuele hinder, kan de Raad de ernst van de ingeroepen nadelen dan ook niet

onderzoeken, laat staan concreet beoordelen. Een loutere verwijzing naar de hoogte van het bedrijfsgebouw is op zich ontoereikend. Dit laatste niet in het minst gelet op de afstand tussen de grenzen van de percelen van de verzoekende partijen en de uiterste grens van de percelen waarop de bestreden beslissing betrekking heeft. De verzoekende partijen lijken dit gegeven bovendien niet te betwisten.

Bovendien stelt de Raad samen met de tussenkomende partij vast dat uit de studie van de plannen en uit de door de verzoekende partijen bijgebrachte luchtfoto blijkt dat er zich reeds bedrijfsgebouwen bevinden tussen het perceel van de verzoekende partijen enerzijds en het vergunde bedrijfsgebouw anderzijds zodat dit laatste gebouw strikt genomen grotendeels aan het zicht van de verzoekende partijen zal worden onttrokken.

4.

De verzoekende partijen roepen vervolgens geluidshinder in als moeilijk te herstellen ernstig nadeel. De Raad stelt echter vast dat de verzoekende partijen ook hier nalaten om concrete en precieze gegevens aan te reiken die de Raad toelaten om de ernst van de ingeroepen geluidshinder, daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen. De verzoekende partijen laten na aan de hand van enige geluidsstudie het door hen aangeklaagde nadeel van geluidshinder afkomstig van het laden van zand en beton of het vrachtvervoer aan te tonen.

De loutere verwijzing naar het milieueffectenrapport dat werd opgesteld naar aanleiding van de opmaak van het reeds aangehaalde gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan enerzijds en naar de erkenning van het bestaan van enige geluidshinder in de bestreden beslissing anderzijds volstaan op zich niet om het daadwerkelijk bestaan van een ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partijen concreet aan te tonen.

De Raad dient immers vast te stellen dat het milieueffectenrapport op zich geen concrete beoordeling vormt voor wat eventuele geluidshinder in hoofde van de verzoekende partijen betreft. Het feit dat het milieueffectenrapport een aantal milderende maatregelen voorstelt (zoals het voorzien van voldoende brede buffers, geluidswerende wanden en maximale isolatie van het gebouw), doet hieraan geen afbreuk.

Dit laatste niet in het minst nu vastgesteld moet worden dat in de bestreden beslissing concrete voorwaarden (het voorzien van geluidsisolatie aan de gevels en het dak van het bedrijfsgebouw en de naleving van het beplantingsplan als buffer) met betrekking tot het vermijden van geluidshinder worden opgelegd. De verzoekende partijen laten evenwel na om aan te tonen dat vermelde voorwaarden ontoereikend zijn om de geluidshinder te herleiden tot een niveau dat in redelijkheid aanvaardbaar kan geacht worden.

De verwijzing naar het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van de naburige gemeente ■■■■■, waarin bepalingen betreffende een andere vestiging van de tussenkomende partij zijn opgenomen, is in dit verband evenmin dienstig. De verzoekende partijen geven immers niet aan in welke zin de concrete situatie in de gemeente ■■■■■ vergelijkbaar is met de bedrijfsinplanting die middels de bestreden beslissing werd vergund.

In zoverre de verzoekende partijen aanvoeren dat er zelfs geen groenbuffer wordt voorzien en zij hiertoe verwijzen naar het grafisch plan van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Zonevreemde Bedrijven Fase 2 – deelplan ■■■■■', stelt de Raad vast dat uit het administratief dossier blijkt dat er een grondberm van acht meter breed over de gehele noordelijke kant zal worden aangelegd en dit inclusief de aanplanting van hoogstammige bomen en een bosgoedmengeling.

5.

De verzoekende partijen merken verder op dat de tussenkomende partij nu reeds, met een beginnende activiteit, hinder veroorzaakt door met vrachtwagens af en aan te rijden over de buurtweg met lawaaihinder en beschadiging van de buurtweg tot gevolg.

Met de tussenkomende partij dient de Raad evenwel vast te stellen dat tijdelijke hinder ingevolge werfactiviteiten en voorbereidende handelingen niet op dienstige wijze, minstens niet kennelijk zonder meer, als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan worden ingeroepen. Dergelijke hinder is immers inherent aan het uitvoeren van de werken en heeft geen blijvend karakter. De verzoekende partijen leggen met betrekking tot vermelde hinder en schade, een bijzonder onduidelijke foto niet nagesproken, bovendien geen stukken neer.

6.

De Raad stelt verder vast dat de verzoekende partijen evenzeer hebben nagelaten om voldoende concrete en precieze gegevens aan te reiken die de Raad toelaten om de ernst van de overige ingeroepen nadelen (specifiek de stofhinder, de onevenredige verhoging van de mobiliteitsgraad en parkeerproblemen) daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen. Bij gebrek aan nadere gegevens, waarbij de Raad, zoals reeds gesteld, alleen rekening kan houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken, zijn vermelde nadelen evenmin ernstig.

7.

Voor zover de verzoekende partijen verwijzen naar de uiteenzetting van hun middelen wenst de Raad op te merken dat de mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing een discussie over de grond van de zaak betreft en op zich bijgevolg geen nadeel voor de verzoekende partijen oplevert dat de voor de schorsing vereiste graad van ernst vertoont.

8.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de tweede kamer, voorgezeten door mevrouw Hilde LIEVENS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer: 1112/0491/SA/2/0443.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 18 juli 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Katrien VISSERS

Filip VAN ACKER